4. Kan en tredjestatsmedborgare, som har uppehållstillstånd för varaktigt bosatta, vilket har beviljats tills vidare, och som har rest in i Tyskland från Italien och har fasta och regelbundna inkomster, klandras för att hon inte har styrkt att hon har en tillräcklig bostad, trots att Tyskland inte har använt sig av bemyndigandet enligt artikel 15.4 andra stycket i direktiv 2003/109/EG och det har blivit nödvändigt att anvisa henne en subventionerad bostad endast av den anledningen att inget barnbidrag betalas ut till henne så länge som hon inte har något uppehållstillstånd enligt 38a § i lagen om utländska medborgares vistelse?

(1) Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 2004, s. 44).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Nacional (Spanien) den 31 december 2021 – Endesa Generación S.A.U mot Tribunal Económico Administrativo Central

(Mål C-833/21)

(2022/C 138/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional

Parter i det nationella målet

Klagande: Endesa Generación S.A.U

Motpart: Tribunal Económico Administrativo Central

Tolkningsfrågor

1) Är den spanska lagstiftning i vilken det inrättas en skatt på kol avsett för elproduktion förenlig med artikel 14.1 a i direktiv 2003/96/EG (1) när, trots att det anges att lagstiftningens syfte är att skydda miljön, detta syfte inte återspeglas i skattens systematik och uppbörden av skatten avser att finansiera kostnaderna för elsystemet?

2) Kan det anses att miljömålet konkretiseras genom skattens struktur med hänsyn till att skattesatserna fastställs i förhållande till värmevärdet för det kol som används i elproduktionen?

3) Uppnås miljösyftet enbart genom det faktum att det föreskrivs skatter på vissa energiprodukter som är inte är förnybara och att användningen av sådana energiprodukter som anses vara mindre skadliga för miljön inte beskattas?

(1) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 2003, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Graz (Österrike) den 6 januari 2022 – Staatsanwaltschaft Graz mot MS

(Mål C-16/22)

(2022/C 138/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Graz

Parter i det nationella målet

Klagande: Staatsanwaltschaft Graz

Motpart: MS

Ytterligare deltagare i rättegången: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 1.1 första meningen och 2 c led i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41 ([1]) av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området tolkas på så sätt att även en tysk skattemyndighet för skattebrott och skatteutredningar, som enligt de nationella bestämmelserna har – med avseende på vissa brott – samma befogenheter och skyldigheter som gäller för åklagarmyndigheten, ska anses utgöra en ”rättslig myndighet” och en ”utfärdande myndighet”, i den mening som avses i dessa bestämmelser?

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 2014, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 12 januari 2022 – DV mot Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

(Mål C-30/22)

(2022/C 138/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i det nationella målet

Sökande: DV

Motpart: Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 30.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, jämförd med artikel 30.1 a) i samma avtal, tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 a) ingår i den personkrets som omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de under övergångstiden har varit medborgare i en medlemsstat utan avbrott samtidigt som de har omfattats av lagstiftningen i Förenade kungariket, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att personer enligt artikel 30.1 a) i avtalet endast omfattas av artikel 31.1 så länge de är anställda i Förenade kungariket i slutet av övergångsperioden och/eller efter utgången av denna period?

2. Ska artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 c), tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de i egenskap av unionsmedborgare var bosatta i Förenade kungariket utan avbrott under hela övergångsperioden samtidigt som de omfattades av lagstiftningen i endast en medlemsstat, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) inte omfattas av artikel 31.1 om de upphörde att vara bosatta i Storbritannien efter utgången av övergångsperioden?

3. Om tolkningen av artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 a) och 30.1 c), resulterar i att dessa bestämmelser inte är tillämpliga på omständigheterna i det nationella målet eftersom unionsmedborgaren upphört att vara bosatt i Förenade kungariket efter utgången av övergångsperioden, ska artikel 30.4 i avtalet, jämförd med artikel 30.3, tolkas så, att personer som är bosatta i eller som arbetar i värdstaten eller arbetsstaten inte längre omfattas av artikel 30.1 om deras rättsliga relationer som anställda (arbetstagare) har upphört och de, som en följd härav, har förlorat sin uppehållsrätt och har lämnat arbetsstaten eller värdstaten efter utgången av övergångsperioden, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att begränsningen i artikel 30.4 avser uppehållsrätt och rätt till anställning som utövas efter utgången av övergångsperioden, utan att det har någon betydelse när rättigheterna upphörde, förutsatt att de fortfarande existerade efter övergångsperiodens utgång?
